

— Подадох оставката на кабинета. Може да се каже, че все съм с царя. Но му неговорих всичко, което ми тежеше. Говорих му много, и свободно. С други думи, изругах го и лично се разделихме...

Ляпчев казва по-нататък, че си позволил да направи на царя характеристика в очите му и че едвъ ли не му казва, че е подъл и неискрен.

В къщи, силно възбуден, Ляпчев карно се разхождаше из хола и пребледнял продължавеше да говори. В същото време, когато напълнявал задълженията си като министър-председател, царят работел против него.

— Обясни ли Ви Ляпчев защо загуби изборите?

— Ляпчев казваше, че е за свободни избори. Той не искаше да завърши управлението си с диктактуре от негова страна, с изнудване на народното доверие. Казваше, че се борил за свободни избори цели живот и некрая не искаше да опорочи управлението и да извърши нещо против разбиранията си. Смяташе, че управлението му не е толкова лошо, за да има големи опозиции. Може би той направи грехи, като възра в кабинета си представители на либералите. Неговите привърженици смятаха, че с това има нищо да спечели. Можеше да вземе някои по-прогресивни представители на буржозии партии. За тази му постъпка го осъждеха и неговите хора.

След изборите Ляпчев не беше отпаднал духом.

— Това е народната воля — казваше той. — Нека да си поглед...

В заключение на разговора ни след оставката на кабинета Ляпчев отново повтори:

— Аз се изплатих на царя...